

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 2 MAJ 1979 8. ÅRGANG

SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!
DIN FORGÆNGER
I EMBEDET HAR DE TIDLIGERE
NUMRE AF IMPULS - HAR DU FÅET DEM?

REDAKTION: Jørgen Orlén, Weysesvej 3, 9200 Aalborg SV,
tlf. (08) 18 13 67.

EKSPEDITION: Landsgildekantoret, Mikkél Bryggers Gade 1,
1460 København K, tlf. (01) 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkél Bryggers Gade 1, 1460 København K, tlf. (01) 12 27 02

MIN OPFATTELSE

LOV OG LØFTE

For mig er der ikke tvivl om, at mange gildebrødre spørger sig selv hvorfor vi fortsat skal drøfte dette spørgsmål, hvorfor kan vi ikke stille os tilfreds med det vi har.

Er det bare for at ville have noget andet, at vi hele tiden ønsker at lave om på det, som mange synes er godt og rigtigt! Det er klart at den diskussion er vanskelig at føre, fordi — de der ønsker en ændring selvfølgelig ikke vil acceptere at ændringen "kun" sker for ændringens skyld, men må fastholde at der er gode og rigtige argumenter for en ændring — . Modsat vil de der synes, at det vi har er godt — være tilbøjelige til at afvise argumenterne.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark er en organisation, som altid har været dynamisk i hele sin indstilling til tilværelsen, en stadig bevægen sig frem mod nye mål og i stadig eksperimenteren efter nye aktiviteter til glæde for samfundet, spejderbevægelsen, gildet og den enkelte gildebror.

Det statiske — det blivende i gildet er Gildelov og Gideløfte, det er det vi til alle tider kan søge tilbage til og sige, her er grundlaget for vort gildeliv.

I Gildelov og Gideløfte udtrykker vi vore idealer, idet vi samtidig har anbragt såvel lov, som løfte i en rituel sammenhæng, der giver en særlig styrke til Loven og til Løftet, ikke mindst fordi disse begreber er hovedtemaet i gildets indre liv.

Vi ved alle at Sct. Georgs Gilderne i 1978 ikke udadtil og heller ikke indadtil gør tingene på samme måde som i årene efter starten i 1933, der er sket en enorm udvikling hvilket er nødvendigt når vi er og ønsker at være en dynamisk organisation, men også i det jeg har kaldt det statiske er der sket ændringer, ikke i grundholdningen men i den måde vi siger det på, vore ritualer er ændret i sin form og i sine ord, men ikke baggrunden for at vi har ritualer. Jeg er sikker på at de fleste af os i dag er glade for vore ritualer og fornemmer at de på en god og enkelt måde giver os den rigtige oplevelse når vi holder Gildehal.

Vor Gildelov og vort Gideløfte er de grundpiller i gildearbejdet som har størst betydning for den enkelte gildebror og har for langt de fleste af os haft afgørende betydning for hele vor tilværelse. Lov og Løfte har helt givet præget enhver af os på

en ganske særlig måde. Dette er ikke udadvendt, nej det er gildets inderste væsen, og den enkelte gildebrors støtte i den daglige tilværelse, såvel i arbejde som i fritid.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark har sin fulde og hele baggrund i den danske spejderbevægelse, en baggrund vi aldrig kan eller vil give slip på, vor tid som spejdere er baggrund for vor tilværelse i Gilderne, dette kan der ikke være tvivl om og dette må der aldrig sætte spørgsmålstejn ved. En naturlig udvikling har da været at personer som på anden måde end at være spejder knyttede sig til spejderbevægelsen eller gildebevægelsen fik mulighed for at blive optaget i gildet, og det har ikke mindst gildebevægelsen haft megen glæde af idet mange af vore gildebrødre der er optaget på denne baggrund har givet megen ny inspiration og nye tanker til de enkelte gilder, som til landsgildet.

Når jeg så stærkt har villet fastslå sammenhængen med spejderbevægelsen er det for at pege på også forbindelsen mellem spejderlov og løfte til gidelov — og løfte, disse var fra starten næsten identiske, og da vi i gilderne formulerede vor egen Lov og vort eget Løfte blev det en formulering som lå meget tæt op ad den spejderlov og det spejderløfte som vi kender fra vor spejdertid — et godt og rigtigt set træk at binde spejdertid og gildetid sammen via Lov og Løfte.

Det var derfor naturligt at også gilderne fandt det rigtigt at foretage en vurdering af Lov og Løfte i de år da spejderbevægelsen satte dette til debat, vi kender resultatet af den debat, der blev ført på et meget kvalificeret og sobert plan såvel i spejderkorps som i gildebevægelse.

Debatten resulterede i en radikalt ændret spejderlov og -løfte, og det medførte endvidere at det daværende landsgilderåd fremsatte forslag om en ligeså radikal ændring af Gidelov og Gideløfte.

Landsgildetinget kunne ikke godkende en sådan ændring, men lykkeligvis skabte dette ingen splittelse i bevægelsen.

For mig at se begik vi den fejl at vi søgte at argumentere på samme måde som spejderne, nemlig at vi skulle sige tingene i et nutidigt sprog, men spejderne var jo i en helt anden situation end vi, de skulle nemlig formulere noget som børn i syv - otte års alderen kunne forstå og noget som også den 17 - 18 årige kunne bruge. Det lykkedes for spejderkorpsene at udtrykke B.P.'s grundtanke fra århundredeskiftet til vor tid uden nogen form for svækkelse af de idealer der havde været det oprindelige.

Vi som voksne vi vidste hvad ordene stod for, og for de fleste af os var ordene da ikke blevet fremmede, det var jo ord vi var vokset op med, først i vor spejdertid og senere i vor gildetid.

Vi følte dog ikke at debatten omkring vor formulering burde stoppe og på det følgende landsgildeting var spørgsmålet på ny fremme, hvilket dog nok kom for over-

raskende for de fleste, men for mig er der ikke tvivl om at også det landsgildeting var et led i en udvikling til en forståelse af de spørgsmål som var brændende for mange.

Ved landsgildetinget i 1977 ønskede et meget stort flertal at det nye landsgilderåd skulle nedsætte et udvalg som skulle bearbejde vore love, og i særdeleshed Lov og Løfte paragrafferne. Udvalget har alene beskæftiget sig med Lov og Løfte og har blandt andet haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet med alle gildemestre, og udvalgets arbejde er resulteret i en betænkning til landsgilderådet, der har ønsket betænkningen udsendt til alle enkelt gilder til drøftelse.

Vel vidende at et forslag om ændring af Gidelov og Gideløfte rører ved det centrale og det statiske i vor bevægelse, har vi alligevel ment at det er rigtigt at søge en ændring gennemført, men en ændring hvor alle gildebrødre kan genfinde det som havde både alvor og stor værdi for dem.

Den nære forbindelse til spejderbevægelsen og båndet mellem os, nemlig Lov og Løfte bør efter min mening påny knyttes tættere sammen - vor tids spejdere er den kommende tids gildebrødre, og det der for os var af vital betydning da vi blev gildebrødre, nemlig at genfinde vor spejderlov stort set uændret i Gildet, det tror jeg også vil være af betydning for fremtidens gildebrødre (de nuværende spejdere), men der er ikke noget i vor nuværende formulering der knytter den mindste forbindelse til nutidens Spejderlov og Spejderløfte, derfor bør vi ændre, ikke radikalt og ikke udslættende alt det vi har kendt og holder af, men en ændring som giver såvel en bevarelse som en fornyelse - og det mener jeg er muligt.

Det sværeste at ændre og give en ny form, det er vort forhold til Gud, hvor vi må erkende at begrebet pligt mod Gud ikke er rigtigt og er modstridende med opfattelsen som den kristne kirke (herunder den danske folkekirke) har. Mennesket hverken kan eller skal gøre pligt mod sin Gud, men skal alene modtage - en pligt er lovbunden - og det står den kristne kirke ikke for, men erkender en Gud der giver mennesket sin fulde frihed til selv at vælge, vi opererer altså med sammenhænge i vort Gideløfte der klart er teologisk forkert, derfor bør vi, ikke mindst af hensyn til de mange for hvem dette er en alvorlig samvittighedssag ændre.

Kravet i gidelovens første led om livsanskuelse og personlig stilling til grundlaget for din tilværelse er efter min opfattelse langt rigtigere, fordi det harmonerer med hele gildebevægelsens frihedsbegreb for den enkelte gildebror, men samtidig fastholder den hver enkelt af os på vor åndelige baggrund, og den pligt har vi til at hjælpe hinanden med et åndeligt ståsted, og til at forstå det livssyn som andre måtte have samt at respektere det.

I vore ritualer siger vi - Spejderlov og Gidelov er grundpillerne i alle gilder - det skal de fortsat være og dermed markerer vi vor stærke binding til spejderbevægelsen.

Om det religiøse fremhæver ritualet stærkt gildelovens første led, som en stærk markering af den enkelte gildebrors eget ansvar og pligt.

Engang spejder — altid spejder!

Lad os altid fastholde vore idealer og vor bevægelses store fællesskab, jeg mener at vi i fremtiden kan styrke os selv og vore gilder ved i samdrægtighed og fællesskab at finde frem til den Gildelov og det Gildeløfte som binder gildetiden fra 1933 sammen med fremtidens gildetid, det vil være et håndslag også til vor tids spejdere.

Robert Madsen
Landsgildemester.

LOV OG LØFTE

Kære gildebrødre!

Vor mere en 40 år gamle gildebevægelse har for længst bevist sin levedygtighed — og gennem hele sin opbygning har den for mange af os — såvel unge som gamle — været livsbekræftende og opadstræbende gennem sit værdifulde ståsted.

Nu tyder meget imidlertid på, at også gildebevægelsen skal trues af almindelig devaluering — den trang til forfladigelse og leflen nedad, som i stadig højere grad præger hverdagen.

Intet er farligere end når modne kvinder og mænd kaster sig næsegrus for modernismen — blot for at være moderne. De radikale ændringer, som spejderne har gennemført, angives at være grunden til, at vi nu også skal følge med! Men hvorfor skal vi det? Det er jo ikke den unge spejderdreng eller -pige, vi netop søger kontakt med — men derimod den voksne, som har behov for andre værdier end dem, man finder i alle andre foreninger. Det er selvstændigt tænkende voksne mennesker, gildebevægelsen kalder på — og det idegrundlag, vi hidtil har kunnet give gamle spejdere livsindhold på, skal nu forkastes — altså efter landsgilderådets mening.

Vi er mange, der undres såre!

Tænk, hvis den nuværende formålsparagraf, gildeloven og -løftet havde fået lige så megen fortale som ændringsforslaget. Mon så ikke ændringsforslaget på indeværende tidspunkt ville være faldet til jorden med et brag. Men man har lykkeligt undgået at præcisere, at man også kan beholde vor nuværende formålsparagraf, gildelov og -løfte, og at dette har en smuk og naturlig forbindelse med vore symboler/ritualer.

LOV OG LØFTE

Gildebrødre! Tiden er inde til, at vi alle gør os klart, at såfremt landsgilderådets ændringsforslag bliver vedtaget, vil det bærende idegrundlag for gildebevægelsen blive væsentlig devalueret!

Vi er mange, som føler, at vi har haft gavn og glæde af vor nuværende formålsparagraf, gildelov og -løfte.

Landsgilderådets ændringsforslag har unægtelig mange og store ulemper, og dette forslag medfører:

- at vi mister den naturlige forbindelse mellem vore symboler, gildeemblem m.v. og det samlede kompleks, som formålsparagraf, gildelov og -løfte udgør.

Det medfører ligeledes:

- at gildebevægelsen i store træk kan sidestilles med enhver anden selskabelig forening.

Ændringsforslaget medfører tillige:

- at gildemestre og -brødre berøves en værdifuld inspiration til gildemestertaler og 5 min. Sct. Georg, for der er jo ikke meget tilbage.

Det medfører samtidigt:

- at det efter al sandsynlighed vil øge splittelsen inden for gildebevægelsen med endog store udmeldelser til følge.

Gildebrødre lad os huske på, at vor nuværende formålsparagraf, vor gildelov og vort gildeløfte er så vidtspændende, at vi på det grundlag kan alt det, som ændringsforslaget kan — og meget mere til.

Gildebrødre! Vi har en dækkende formålsparagraf, en gildelov og et gildeløfte, som er naturligt forbundet med B.P.'s grundlæggende tanker, spejderbevægelsen, vore symboler og ritualer.

Lad os fortsat holde os disse idealer for øje.

I øjeblikket har vi et idegrundlag - lad dem ikke smide det i skraldespanden - værn om det!

Derfor anbefaler vi, at alle stemmer imod ændringsforslaget, således at vi bevarer vor nuværende formålsparagraf, gildelov og -løfte, og dermed vor gildebevægelse.

2. gruppe, 3. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

LANDSGILDETING 1979

I mange gilder er det skik og brug, at gildets kasse yder helt eller delvis tilskud til gildemesterens/gildeledelsens deltagelse i landsgildetinget.

I følge vore love § 8 siges der bl.a.:

»Landsgildetinget er landsgildets øverste myndighed. Det består af landsgilderådet, en repræsentant fra hvert distriktsgildeledelse og en repræsentant for hvert gilde.»

Endvidere står bl.a.:

»Hvert fremmødt medlem af landsgildetinget har én stemme og kan herudover ved skriftlig fuldmagt stemme for højst 3 ikke mødte medlemmer af landsgildetinget.»

Der skal på det kommende landsgildeting i København den 22.-23. september bl.a. tages stilling til et forslag om ændring af vor gildelov og vort gildeløfte.

Det er efter min opfattelse uhyre vigtigt, at så mange som muligt af de stemmeberettigede møder frem på landsgildetinget og gør deres indflydelse gældende.

Benyt tiden frem til landsgildetinget til at diskutere spørgsmålet - ændring/ikke ændring af vor lov og løfte - både i ledelse og i gilde, på tværgildeplan, på distrikts-, stadsgildeplan, eller hvor og når der er en mulighed for at diskutere det. En så vigtig del af hele vort grundlag bør have den bedst tænkelige behandling på vort landsgildeting.

I dette nummer af IMPULS er der 2 artikler, som hver for sig behandler emnet ændring/ikke ændring af vor gildelov og vort gildeløfte.

Nedenfor er vor nuværende gildelov og vort nuværende gildeløfte samt ændringsforslag til samme opstillet således, at I direkte kan sammenligne, på hvilke punkter, de adskiller sig fra hinanden.

Som nævnt, tag stilling, og mød så frem på vort landsgildeting og vær med til at bestemme vor fremtid.

Jørgen Orlén, 12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg

Nuværende gildelov:

Ændringsforslag til gildelov:

Enhver Gildebroder er pligtig at gøre sit bedste for:

at nå frem til en livsanskuelse, en personlig stilling til grundlaget for sin tilværelse.

at søge at erkende sine fejl og rette dem.

at nå til beherskelse af sit sind,

at have respekt for det, som har værdi for andre,

at være venlig og forstående over for andre.

at være med i arbejdet for at gøre livet gladere og lysere for andre,

at dygtiggøre sig i sin livsgerning,

at holde sit legeme sundt og stærkt,

at have en ren og smuk indstilling til det andet køn,

at gøre sin pligt frem for at kræve sin ret,

Nuværende gildeløfte:

Jeg lover oprigtigt at stræbe efter:

at gøre min pligt mod min gud og mit land,

at hjælpe andre,

at føre et Sct. Georgs sværd mod det onde i mig selv og for, hvad der efter min overbevisning er ret og rigtigt.

Enhver Gildebror gør sit bedste for

at nå frem til en livsanskuelse, en personlig stilling til grundlaget for sin tilværelse

at erkende sine fejl og rette dem.

at nå til beherskelse af sit sind.

at have respekt for det, der har værdi for andre.

at være venlig og forstående over for andre.

at gøre livet gladere og lysere for andre.

at tage medansvar i familie og samfund.

at værne naturen og vore nationale værdier.

at virke for international forståelse.

at gøre sin pligt frem for at kræve sin ret.

Ændringsforslag til gildeløfte:

Jeg lover oprigtigt at stræbe efter:

at holde gildeloven

at hjælpe andre.

at føre et Sct. Georgs sværd mod det onde i mig selv og for det, som efter min overbevisning er ret og rigtigt.

RITUALERNES BETYDNING

(HERUNDER SYMBOLERNE)

Ingen af de ting, vi oplever i gildehallen, er tilfældige, men er nøje tilrettelagt netop med den hensigt at have en bestemt betydning for os.

Før jeg kommer ind på ritualernes betydning (underforstået for den enkelte gildebror), skal jeg kort forsøge at give en historisk oversigt over vore ritualers opståen.

Vore stiftere kom ret hurtigt efter starten af gildebevægelsen den 24. april 1933 til den opfattelse, og her citerer jeg fra Erik Sjøquists bidrag til jubilæumsbogen:

”at det ville være ønskeligt, om optagelserne kom til at foregå med et præg af alvor og højtidelighed, netop fordi det ikke drejede sig om en almindelig forening, men en sammenslutning med høje og ideelle formål, og da vi samtidig ville sikre os, at de samme retningslinier blev fulgt overalt i landet, begyndte vi straks at udarbejde et ritual til brug ved optagelser” citat slut.

Takket være en gennemført omfattende korrespondance i juleferien 1933 mellem Viggo Rosent, som var gildemester i det den 12. december 1933 startede gilde og Frode Heiberg-Jürgensen, der var gildekansler i København, blev det første svendeoptagelsesritual udarbejdet, og Aabenraa var i stand til, som det første gilde i Danmark tirsdag den 23. januar 1934 i læsesalen på ”Folkehjem” at gennemføre en gildehal med svendeoptagelse. Her blev der optaget 7 brødre.

Ved et møde langfredag den 30. marts 1934 i grosserer Mentzels hjem i København var indbudt laugsmestrene for de fungerende laug samt gildemestrene for de 2 eneste eksisterende gilder Viggo Rosent, Aabenraa, og Erik Sjøquist, København. Endvidere var som særlig indbudt fabrikant P. E. Andresen, ialt 13 personer. Det var disse personers opgave, igennem en stor samling af udkast, at nå frem til en arbejdsform for Sct. Georgs - storgildet, som det hed dengang.

Fra referatet fra mødet nævnes bl.a.:

”at organisere en sammenslutning, der intet forbillede har, er selvsagt uhyre vanskeligt, hver enkelt detalje må omhyggeligt gennemtænkes, vendes og drejes i alle belysninger, inden man endelig former den, og sætter den ind på plads i det omfattende organisationsmaskineri”.

Og der blev arbejdet videre, og på et 12 timers langt møde den 11. januar 1935 på Trolldhøj mellem Erik Sjøquist, Kai Møller, Frode Heiberg-Jürgensen og Viggo Rosent blev ritualet for væbneroptagelsen fastlagt, og den første væbneroptagelse

fandt sted den 17. marts 1935 i officersforeningens lokaler i København, hvor storgildemester P. E. Andresen tildelte 12 svende væbnerslaget, og i Aabenraa tildelte Viggo Rosent 17 svende væbnerslaget den 24. maj 1935.

I den påfølgende sommer fremkom Viggo Rosent på storgildemester P. E. Andresens opfordring med forskellige forslag til riddergradens form og indhold, og disse fik deres endelige udformning på et møde i storgildemesterens hjem fredag den 18. oktober 1935. Ved et møde med storgildeledelsen den 16. februar 1936 blev de vedtaget, og ved en gildehal i storgildemesterens hjem den 14. marts 1936 blev 14 væbnere slået til riddere.

Der blev, og der er ved udformningen af vore ritualer lagt en særlig vægt på at anvende symboler. Symboler er mærketegn eller sindsbilleder, altså genstande eller ydre tegn, til hvilke er knyttet en vis overført eller hemmelig betydning, kun forståelig for de indviede. F.eks. er kors, anker og hjerte som bekendt symboler for tro, håb og kærlighed. Et af de ældst kendte symboler er korset, som findes i et utal af varianter, fordelt over hele vor klode. Her i Danmark er det bedst kendte, det latinske kors, som i Dannebrog. Et andet, vi en gang imellem får i hånden, er Malteserkorset, nemlig hver gang, vi får en snaps. Spritfabrikkernes bomærke er Malteserriddernes symbol.

Som et symbol kan også nævnes det for os så velkendte råbåndsknob - symbol på fasthed og styrke. Råbåndsknabet - eller kendt i kunsten som Heraklesknuden - går så langt tilbage i tiden som 300 år f.Kr., d.v.s. hellenisk tid. Når den græske sagnhelt Herakles eller Herkules, som er hans romerske navn, forbindes med denne knude, skyldes det, at han i en dødbringende kamp mod amazonernes dronning Hippolytes tiltvang sig et bælte, hun havde fået af krigsguden Ares = Mars.

Som et vigtigt symbol for os er gildetegnet, der i sin oprindelige udformning er Sct. Georgs kamp mod dragen, indlagt i spejderliljen på rød bund. Sct. Georgs kamp mod dragen er hovedsymbolet for alt gildearbejde. Dragen symboliserer ikke blot det onde i verden, men lige så meget det onde i sig selv. Sct. Georgs lanse og sværdet symboliserer de våben, vi gennem vor spejder- og gildetid har fået, nemlig vore idealer og vor livsanskuelse.

I sin nuværende form er gildetegnet som bekendt sammensat af pigespejdernes og drengespejdernes emblemer: trekløveren og liljen, som fortæller os, at vi er en samenslutning af tidligere spejdere, og dets røde og hvide farve fører tanken hen på, at gildebevægelsen i sin oprindelse er dansk, samtidig med at disse farver - rød og hvid - er henholdsvis kærlighedens og renhedens farve.

Endvidere har gildetegnet i sig den franske liljes symbol - kompasnålens nordpil, der skal minde os om at holde ret kurs, og de to femtakkede stjerner, der symboliserer gildelovens 10 dele, ligesom liljens og trekløverens tredeling viser hen til vort tredel-

te gildeløfte, og båndet om liljen skal erindre os om sammenhold.

I den allerførste tid blev der anvendt tørklæder i gradsfarver, tørklædet skulle bæres mellem vest og jakke.

- Svendenes tørklæder var grønne - håbets farve, samlet i en flettet læderring.
- Væbnernes tørklæder var lyseblå - troens farve, samlet i en sølvring.
- Riddernes tørklæder var hvide - sandhedens og renhedens farve, samlet i en guld-ring.

Tørklæderne blev i 1936 afløst af skærf, der idemæssigt er gehæng til det symboliske sværd, vi som gildebrødre skal bruge i kampen mod det onde, og det blev derfor båret over højre skulder med et vedhæng ved venstre hofte.

Det var kun væbnerne og ridderne, der bar skærf.

Væbnerskærfets farve var blå - troens farve, og vedhængen var af sølv, visende Sct. Georgs symbolet, hvor spejderliljens tre dele i denne forbindelse skal minde os om de tre åndelige gaver, der er givet menneskene, VILJEN, FORSTANDEN og HUKOMMElsen, og pligten til at bruge disse gaver alene i det godes tjeneste. Trekanten er treenigheden, og den opadstræbende spids symboliserer det menneskelige princip, der stræber op mod Gud.

Ridderskærfets farve var hvidt - sandhedens og renhedens farve, og vedhængen er det daværende gildetegn - en stor hvid Sct. Georgs figur og den røde spejderlilje, som symbol på de største idealer, en gildebror kan stræbe mod.

Skærfets brug ophørte i 1947, men farverne og symbolerne er fastholdt i de sven-de-, væbner- og ridderbreve, der udleveres ved de respektive optagelser.

Når vi afholder gildehal, starter denne med, at stavherolden kommer frem i gildehallens dør. Om halsen bærer herolden en sølvkæde, hvori hænger en forstørret udgave af vort gildetegn som symbol på det embede, han/hun bestrider. I hånden en heroldstav, som i de allerfleste tilfælde øverst har Baden-Powell-tegnet eller rover-tegnet, som det også kaldes. Som symbol bygger dette tegn på fuldkommenhedens symbol.

EVIGHEDENS CIRKEL, ingen begyndelse, ingen ende samt vor jord.

STYRKENS HORN, der er kraftens tegn, der stræber opad.

LIVETS NØGLE, (morbærtræets vingede frø) som tegn på det, der skal vokse og udvikle sig, samtidig med, at det spredes.

Med et slag i gulvet med staven påbyder HE stilhed, for at alle kan høre den meddelelse, HE kort forinden har modtaget fra GM om at "bede gildebrødrene tage

plads i gildehallen". At dette bør foregå i størst mulig stilhed er selvsagt.

Staven er symbol på det våben, hvormed herolden møder enhver, der uberettiget vil trænge ind i gildehallen. Med sin plads ved gildehallens dør er stavherolden ligeledes et symbol på, at vi er på vagt, så onde tanker ikke får adgang til vort sind.

Når gildebrødrene på heroldens opfordring træder ind i gildehallen, sidder gildeledelsen i højsædet, som symbolet på tre-enigheden. Gildemesteren i midten, som den øverste spids i trekanten, der skal vise, at gildemesteren er gildets første tjener, og som symbol herpå bærer gildemesteren en kæde, der i sin oprindelige form bestod af en dobbelt kraftig sølvkæde, hvor Sct. Georgs kamp mod dragen er indfattet i evighedssymbolet - Cirklen. Den nuværende gildemesterkæde består af små sølvplader - hvorpå de enkelte gildemestres navne indgraveres - sammenholdt af små led og nederst Sct. Georgs symbolet. I kæden er også vedhængt spejderkorpsenes emblemer, som symbol på vor tilknytning til spejderbevægelsen.

Lysene, der står tændt på højsædet, skal symbolisere sandhed og retfærdighed, og minder samtidig om ilden fra vort lejrål. Endvidere skal vi tage genskinnet af flammerne med os hjem, og som flammerne stræber opad og varmer, skal vi stræbe efter sandhed og retfærdighed og sprede lys og varme omkring os.

Når alle gildebrødrene har indtaget deres plads, og stavherolden har lukket gildehallens dør, slår GM 2 slag med øksen på økseblokken som tegn på, at alle skal rejse sig. Disse slag mod økseblokken skal tillige minde os om at føre slag mod det onde. Endvidere symboliserer øksen, at vi med den i hånden skal hugge os vej gennem det vildnis, vi kan komme ud for i form af intriger og lignende foreteelser.

Når vi ved gildehallens åbning hilser vort flag, er det som symbol på vort folk og vort land, og dets farver er renhedens hvide og kærlighedens røde, og korset fører tanken hen på vor gamle kirke. Det skal endvidere erindre os om, at selv om vi som GBR er medlemmer af en international bevægelse, skal vi først og fremmest virke til bedste for vort land og vort folk. Faneherolden har, udover den praktiske opgave med at rulle fanen ud ved gildehallens åbning og sammen ved gildehallens lukning, den symbolske at vogte fanen, d.v.s. at vogte korset, symbolet på vor kirke samt renheden og kærligheden.

Når GM efter at fanen er rullet ud siger:

"Gid klare tanker, en fast vilje og et ædelt sind må præge enhver GBR, så vi i vort daglige virke med styrke kan udbrede den rette gildeånd",

er det en manende appel til de forsamlede GBR om også i det daglige at have gildebevægelsens tanker og ideer for øje.

I svendeoptagelsens oprindelige ritual blev den/de optagelsessøgende, umiddelbart før optagelsen, placeret i et særligt venteværelse, og i ventetiden indtil optagelsen kunne finde sted, skulle den optagelsessøgende sætte sig grundigt ind i den afskrift af spejderlov, roverlov og gildeløfte, som var blevet overrakt af herolden.

Selve svendeoptagelsen i gildehallen har - med undtagelse af de spørgsmål, der stilles til den/de optagelsessøgende - ikke undergået nogen synderlig ændring, der er her kun tale om rent sproglige ændringer.

Med hensyn til GM spørgsmål til den/de optagelsessøgende, har det rent praktisk det formål, at de øvrige GBR, som ikke kender den/de optagelsessøgende, gennem de stillede spørgsmål kan få en smule kendskab til den/de optagelsessøgendes tilknytning til spejdertiden, og hvad den har betydet, samt hvilke tanker, den/de optagelsessøgende har gjort sig med hensyn til at blive gildebror.

I den efterfølgende tale, der er direkte henvendt til den/de optagelsessøgende, siger GM bl.a.:

"I alle vore gilder er vi enige om at ville leve efter de grundsætninger, som Baden-Powell har bygget spejderbevægelsen på, hans ønske om at udvikle KARAKTERSTYRKE og skabe GODE BORGERE skal vejlede os i arbejdet med os selv, og hans FORMANINGER til alle spejdere om at vise HJÆLP SOMHED og møde deres omgivelser med et VENLIGT og FORSTÅENDE SINDELAG må bestemme vort forhold til andre mennesker".

Endvidere kommer GM i sin tale ind på såvel det religiøse, som det politiske forhold vi som GBR selvstændigt må tage stilling til.

Selvom denne tale og GK og GS oplysninger om gildeløfte, og hvordan vi indenfor gildebevægelsen opfatter dette, er henvendt direkte til den optagelsessøgende, er det dog også indirekte henvendt til de forsamlede GBR, idet vi her igennem bliver mindet om, hvad gildet venter af os, uanset hvor længe siden, det er, at vi blev optaget.

Når GM - efter at den optagelsessøgende har aflagt gildeløftet og har indskrevet sig i gildeskråen - fæstner gildetegnet på den ny svend, siger han samtidig: "Bær det, og bær det med ære", heri ligger en appel - ikke kun til den ny svend - men til alle forsamlede GBR om, at vi altid bør stræbe efter at holde os gildebevægelsens tanker og ideer for øje.

I den efterfølgende gildemestertale skal gildemesteren i første række henvende sig til de nye svende og oplyse om, hvad vi i gilderne forventer af dem. Her kunne jeg

indskyde, at vi ældre GBR har en forpligtelse til at sørge for, at den/de nye svende falder godt til i vort gilde, ligesom vi har en forpligtelse til gennem vort eget eksempel at føre pågældende ind i gildebevægelsens bærende idegrundlag.

Gildemestertalen bør være et af højdepunkterne i gildehallen, og dens hovedsigte må være at fremholde gildebevægelsens etik som rettesnor for gildebrødrenes daglige liv og tilskynde dem til at holde de løfter, de frivilligt har aflagt i gildet.

5 min. Sct. Georg, der afholdes af en gildebror efter gildemestertalen blev første gang praktiseret i København i 1941. Formålet med, at en gildebror afholder "5 min. Sct. Georg" er, at en GBR derved får lejlighed til at fremsætte tanker om et gildeemne eller et alment spørgsmål, der har vedkommendes særlige interesse, samtids med, at dette er med til at give gildehallen et større indhold.

Umiddelbart før gildehallens lukning oplæses gildeloven af en gildebror, heri ligger, at vi forsamlede gildebrødre får genopfrisket den lov, vi som GBR har lovet at stræbe efter at overholde.

Sværdet, der på højsædet i vor gildehal holder gildeloven på plads, er symbol på den kamp, vi i vort gildeløfte lover "at kæmpe mod det onde i os selv og for, hvad der efter vor overbevisning er ret og rigtigt". Sværdet skal være skarpt og rent, og det skal vor vilje, vor forstand og vore evner også være i kampen mod det onde.

GM har i ritualet mulighed for at vælge mellem 3 måder at lukke gildehallen på, men fælles for dem alle, er en appel til de forsamlede gildebrødre om at være parat til "i vore tanker, vore ord og vore handlinger" at holde gildebevægelsens tanker og idegrundlag for øje.

Jeg har i det foregående væsentligt holdt mig til det ritual, der knytter sig til optagelsen af svende. Ved afholdelsen af gildehal med optagelse af svende til væbnere indgår der et særligt ritual for disse, ligesom der ved optagelsen af væbnere til riddere, er et særligt ritual, men i det store og hele indgår der de samme symboler.

Hvis ovennævnte skal sammenfattes, kan det siges, at gildehallen med dens ritualer er skabt for at danne rammen om optagelser i den hensigt at få gildebevægelsens ydre form til at ligge fast og være ens fra gilde til gilde. Ritualerne har sammen med de taler, der holdes i gildehallen, også den opgave at give gildebrødrene hjælp til en fortsat personlig udvikling og tilskyndelse til en indsats for andre mennesker og samfundet.

Kilder: Håndbog for gildeledelser. Små glimt af gildebevægelsens historie. Sct. Georg 41. årgang nr. 1-9 inkl. Jubilæumsbogen.

Jørgen Orlén, 12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

LIDT OM VOR HISTORISKE BAGGRUND

Fortsat fra IMPULS nr. 1 februar 1979.

Begrundelsen for det fremsatte forslag om dannelse af en ny organisation kaldet: Sct. Georgs Gildet", var som nævnt at samle de gamle spejdere og få en afslutning på de mange diskussioner omkring de forskellige samlinger af disse, herunder Roverne.

Dette at skabe: en ny tone — et nyt fornøjelseliv — og et nyt arbejdsliv formuleredes således:

En ny tone - afskaffelse af alle tomme former af uærligt og uægte væsen, af Flirt! og bagtalelse, af sladder og rå tale, af tom konversation og af snæverhjetet partipolimik. Indførelse af simple, åbne og hjertelige former, ærlig og mandig optræden, ligefremt og kammeratligt forhold mellem kønnene, åben, ren og forstående samtale.

Et nyt fornøjelseliv — udryddelse af simple og tåbelige filmforestillinger, af uanstændige og åndløse teater- og varieteforestillinger, af Kafe- og dansebuleliv, af smudsig og tom litteratur, af åndløs sang og ufin dans, indførelse af friluftsliv under simple, styrkende og smukke former, fremdragning af værdifuldt og smukt litteratur, musik, danse, kunst og skikke.

Et nyt arbejdsliv — afskaffelse af den gensidige bekæmpelse og forurettelse, indførelse af gensidig hjælp og kammeratligt sammenhold, af stræben efter at skabe arbejdslykke og forædling af arbejdet.

sign. H. Hartvig Møller. Fritz Lerche. Jens Hvass. Ove Holm.

Mere end et halvt århundrede er gået siden dette forslag blev fremsat, en og anden kunne nok blive fristet til et lille smil ved at læse ovennævnte formulering — og dog — ved endnu en gennemlæsning af forslaget, og især "oversat" til 1979-dansk vil du nok erkende, at det var et godt forslag, vel gennemarbejdet og svarende ikke kun til skrivende stund, men også et godt arbejdsgrundlag for fremtiden.

Forslaget blev som nævnt fremlagt til åben drøftelse og yderligere blev det tilbudt landets troppe: at Rektor Hartvig Møller, Pastor Fritz Lerche og Ingeniør Ove Holm så vidt deres tid tillader det — vil komme rundt og holde foredrag om Sct. Georgs Gildet.

til at behandle Rover-spørgsmålet, i stedet for at arbejde videre med det fremsatte GILDEFORSLAG.

Roverne var stadig, som de havde været det i snart mange år, en evig kilde til diskussion. Mange gode tanker var fremsat i forsøget på at få Roverne "på plads", men det var stadig ikke lykkedes at få problemerne løst.

11. juni 1926 fremkom forretningsudvalget med en ny Instruks for Rovere. I otte punkter pålagdes det Roverne en optræden, efter nærmere fastlagte regler, at udvise en spejdermæssig opførsel og optræden, der ikke måtte kaste kedelige skygger på det egentlige spejderarbejde. Instruksen sluttede med en advarsel om exclusion til følge om ikke reglerne blev fulgt.

Medens disse problemer optog tankerne på højeste plan, fortsatte lige så stille de tor år tilbage fremsatte planer om dannelse af Tropsamfund, og på et tidspunkt udtaler Jens Hvass: at disse (tropsamfundene) på ingen måde må betragtes som et surrogat

Allerede i marts nummeret 1926 kom de første indlæg. Det første, der iøvrigt var meget positivt, stillede forslag om, at Sct. Georgs Gildebrødre ikke skulle være civile, men optræde i en spejderuniform så publikum vidste, at de var spejdere "Man vil nemlig ikke uden videre have tillid til et mystisk Sct. Georgs Gilde med dets stempel: Udenfor Spejderkorpset." Vi skal vise folk, at spejderidealene strækker til også i Manddomsalderen».

Det andet indlæg udtrykte betænknin, gående ud på, at Roverne ikke var så slemme som man havde givet udtryk for! fandt iøvrigt at mange af tankerne i forslaget kunne komme Roverne til gode og udtrykte tvivl om hvorvidt det fåtal, der efter indsenderens mening var kvalificeret til at være Sct. Georgs Brødre, ikke netop var dem som troppene selv havde brug for!

I april nummeret af Spejdersport kommer en række indlæg, der stort set tager sigte på at reorganisere Roverarbejdet og der fremsættes forslag til nyt arbejdsgrundlag. Der tales også om, at tanken med Sct. Georgs Gildet minder meget om det tidligere forslag om skabelse af et Spejdersamfund. Det nævnes også, at med "De Grå Ulve" var man i sin tid inde på noget rigtigt. Dette var som tidligere omtalt afgået ved en blid og rolig død allerede i 1919!

Der må endvidere have været en del ikke-refererede diskussioner og drøftelser, for i referat af Korpssrådsmødet i Århus den 18. april 1926 står bl.a.: "Ove Holm gennemgik det i "Nordisk Spejdersport" offentliggjorte Gildeforslag. Da dette forslag havde vakt så megen modstand! enedes man om, at nedsætte et udvalg til at arbejde videre med Roverspørgsmålet!" Så var man altså lige vidt igen. Vi runder af med endnu nogle af de følgende indlæg i næste "Budstikke".

Som vedtaget på Korpssrådsmødet den 18. april 1926 skulle der nedsættes et udvalg

for Rovers, men at han iøvrigt varmt anbefaler oprettelse af endnu flere tropssamfund. Disse bør arbejde efter nogenlunde samme love som spejderne, da dette vil lette arbejdet omkring den sammenslutning af Tropssamfundene, som engang gerne skulle nås frem til.

Læg mærke til, at ordene er mange, udtrykkene forskellige, men dybest set ligger der i alle tanker og forslag det ønske at skabe et eller andet for de over 18 år samt tidligere spejdere.

Jeg kan lige indskyde, at det ikke kun var i Danmark man arbejdede med og søgte en løsning på spørgsmålet: Hvad med de gamle spejdere?

Den IV. internationale Spejderkonference fandt sted i 1926 og afholdtes på "Chaletet" i Kandersteg, Schweiz. Blandt de mange indlæg var bl.a. fra Danmark en redegørelse af forslag og program for Sct. Georgsgildebrødre.

I N.S. december 1926 skriver Knud Jagd, chef for Århus kolonnen bl.a.: men ærligt talt, er det ikke netop hos den voksne, at spejderløftet og spejderlovens idealer ville være af størst betydning — både for ham selv, hans familie og samfundet. Er det ikke ubestrideligt, at om nutidens regerende mænd og politikere havde været mænd, da havde verden set anderledes ud — og været lykkeligere. Lad os skabe et verdenssamfund, et verdensbroderskab af voksne mænd, der lever og bliver ved at leve efter spejderløftet — og loven. Lad os arbejde på: at een gang spejder er altid spejder. Og lad os få alle drenge (og piger) ind under spejderkorpsets faner.

Stift spejderklubber for voksne (Old Scouts) og lad os snarest gennem korpset få internationale regler for disse klubber eller samfund, lad os få et godt navn for dem og lad os få deres mål og midler præciseret under en sådan form, at de kan samle de Voksne . . .

Akja, endnu et eksempel på de gode tankers flugt, men, der skulle gå næsten 7 år endnu inden de endelige afgørende skridt blev taget til den bevægelse vi kender idag "Sct. Georgs Gilderne i Danmark".

Dette er imidlertid en historie, som andre har taget sig af. Føler du, at du er rigtig gildebror? Da er du sikkert nysgerrig efter at kende andet og mere til gildebevægelsen end du har erfaret ved din optagelse eller gennem din gildetilværelse indtil nu. Hjælpen er nær, rekvirer dit eksemplar af den meget fortællende "Jubilæumsbog" der blev udgivet ved gildernes 40 års jubilæum. Deri finder du historien om den bevægelse, du er medlem af og om det gilde du er gildebror i. Om dette er et salgsbudskab? Nej! Det er en oplysning til den der ikke ved det (— eller har glemt det!) at der findes en sådan bog, som er en sand kilde at øse af for den nysgerrige.

Selvfølgelig er jeg nysgerrig. Hvordan skal jeg kunne forstå dette eller hint indenfor

gildebevægelsen, hvis jeg ikke kender historien bag tingene?

Meget af det der er refereret i disse indlæg er pillet ud af bøger og referater fra de første år af spejderbevægelsens barndom, uden disse kilder havde der intet været at skrive om.

Lad mig runde af med at sige, at når der oftest er henvist til Nordisk Spejdersport, mødereferater fra Det Danske Spejderkorps o.s.v. skyldes det udelukkende, at jeg ikke er bekendt med lignende materiale fra anden side f.eks. K.F.U.M. — K. Det Danske Pigespejderkorps o.s.v. Det er for mig som om hele spørgsmålet omkring "de gamle spejdere" mest er drøftet og diskuteret indenfor D.D.S., dette behøver ikke at være rigtigt, men som nævnt, jeg har ikke kunnet finde andet. Skulle du være i besiddelse af supplerende materiale, omkring det der førte frem til gildebevægelsen, vil jeg være glad for at høre fra dig.

Jeg håber, de forudgående indlæg har interesseret dig og at de har været medvirkende til at uddybe dit kendskab til den historiske baggrund for det vi er fælles om: Sct. Georgs Gilderne i Danmark.

Leif Lindholm Nielsen, Sct. Georgsgildet i Bagsværd.

Redaktionen kan i relation til det kommende landsgildeting oplyse, at Sct. Georgs Gildebevægelsen i Danmark pr. 31.12.1978 havde 8.342 medlemmer i 246 gilder, herunder distrikts- og stadsgilder, fordelt som følger:

	Medlemmer	Gilder
Under Landsgildet	66	2
Provincialet for Nordjylland	1.472	42
Provincialet for Midtjylland	1.118	35
Provincialet for Sydjylland	1.473	39
Provincialet for Fyn	767	18
Provincialet for Nord-Nordvestsjælland	1.134	35
Provincialet for Storkøbenhavn og Bornholm	1.210	41
Provincialet for Sydsjælland, Lolland-Falster	1.102	34
I alt	8.342	246
		41

KLIP FRA GILDEBLADE

Tanker ved det nye Sct. Georgs Aar.

At være Gildebroder var i gamle Dage ensbetydende med at staa solidarisk om at hævde Retten for derigennem at skabe et bedre Samfund.

At tilhøre en Ridderorden betød selvfornægtende at staa Skulder ved Skulder med andre i Kampen for alt, hvad der er Ret og rigtigt, og ude i Livet støtte det gode i dets evige Kamp mod det onde for derigennem at øge Mængden af Lys og Lykke i Verden. Et saadant Ridderskab trænger vor Tid maaske mere end nogen tidligere Tid til.

Ogsaa vi Gildebrødre haaber, at vor Gerning maa blive til Gavn for Samfundet, men før vi til fulde kan løfte større Opgaver, maa vi gøre vort eget lille Gildesamfund til et mønster på Fordragelighed og godt Samarbejde, til et Sted, hvor alle Gildebrødre kan møde hinanden i gensidig Tillid og med oprigtig »good will», og hvor vi magter at ordne vore indbyrdes Forhold paa fuldt ud sømmelig og forbilledlig Maade.

Lad os da aarligt paa Tinge møde hinanden ærligt og oprigtigt for sammen med Trinodighed at drøfte de videre Veje fremad for dernæst, naar Afgørelsen er truffet, Resten af Aaret loyalt at vandre sammen mod Maalene. Maatte vi i det kommende Aar, der kommer, i endnu højere Grad end tidligere kunne virke til Gavn for andre og som »Spredere» af alle lyse og gode Tanker.

»Non nobis» - »Ej for os selv» bør være vort Løsen.

Heiberg.

Ovennævnte artikel stod i Sct. Georg nr. 5, maj 1943.

Da jeg bladede i nogle gamle SCT. GEORG, faldt jeg tilfældigvis over ovenstående artikel. De tanker, der her blev givet udtryk for, synes jeg ikke, jeg kunne beholde for mig selv, så derfor har også du fået lejlighed til at kende dem.

REDAKTØREN

KLIP FRA GILDEBLADE

Fra DIMIVOR, Sct. Georgs Gildet i Herlev, november 1978, under overskriften: STAFETTEN

Det er et privilegium at have et arbejde, som det, jeg har. At kunne beskæftige sig hele dagen med det, der for blot 6 år siden udelukkende var en fritidsbeskæftigelse for mig.

Men det forpligter også — måske mere end et job, der ikke har noget at gøre med ens privatliv.

Jeg er professionel gildebror. Som følge deraf forventer de fleste af de gildebrødre, jeg kommer i kontakt med, at det job jeg har, også optager min fritid på samme måde. som det optager deres fritid — og det gør det sandelig også!

Når man er professionel gildebror, kan man ikke blot være det fra 8—16 og derfor er mit job så forpligtende.

Jeg føler det hver dag som en stor udfordring, jeg må leve op til. Det er ikke muligt "at lukke af" for landsgildekontoret kl. 16, selv om vi går hjem på det tidspunkt.

Hvor jeg end færdes — og det er mest blandt gildebrødre — bringer jeg jo landsgildet med mig.

Jeg skal altid være "gildebror", være ambassadør for vor organisation, såvel organisatorisk som idemæssigt. Og det kan jeg godt lide.

Selv om det for udenforstående kan synes at være for engagerende, for meget "gilderi", så kan det job kun gøres på en hensigtsmæssig og tilfredsstillende måde af mig, hvis jeg lader det dominere min daglige tilværelse, og engagerer mig i Sct. Georgsgilderne det meste af døgnet.

Det er et godt job, jeg har, fordi det er dejligt at arbejde sammen med gildebrødre, der nok er så forskellige, men alle har fundet det vigtigt at arbejde med deres personlige udvikling, og for de mål, som de har sat sig.

Det er et privilegium at være kontorleder for Sct. Georgsgilderne i Danmark!

*Grethe Mikkelsen
Sct. Georgs Gildet i Herlev.*

REDAKTIONEN

GILDEBLADE

Vor opfordring i sidste nummer af IMPULS om, at redaktionen ønsker tilsendt lokale gildeblade, har endnu en gang givet resultat. Vi modtager nu mere eller mindre fast 34 af landets 72 gildeblade. De »nye« gildeblade er GILDEKONTAKT, Gilderne på Fyn, GILDEMEDDELELSER, Birkerød, GILDESTAFETTEN, Haderslev, KONTAKT, Kgs. Lyngby, VESTJYDEN, Vestjysk Distrikt. En tak til disse blades redaktioner med håbet om, at vi fortsat må modtage bladene, da vi bl.a. der igennem modtager en god inspiration.

Redaktionen fortsætter med at opfordre gilde-, stads-, distrikts- og provincialledelser til at gøre netop jeres gildeblads redaktion opmærksom på IMPULS' eksistens, samt at vi - IMPULS' redaktion - gerne vil modtage et eksemplar af netop jeres blad, hver gang det udsendes, for der igennem at få så stor en kontaktflade, som muligt - til gensidig glæde og inspiration.

Med gildehilsen, REDAKTIONEN.

REDAKTIONEN

Redaktionen har modtaget:

Sct. Georgs Gilderne på Bornholm har udsendt en revideret fortegnelse over Bornholmske spejderhytter og lejrpladser. Interesserede kan ved indsendelse af kr. 5,00 på giro 4 13 48 69, 2. Sct. Georgs Gilde, Paradisvej 38, 3730 Neksø få tilsendt 1 eksemplar.

For nærmere oplysninger kan henvendelse ske til Karin eller Birger Nissen, tlf. (03) 99 30 86.

Som du ved, sendes IMPULS kun til ledelserne, og det er bl.a. IMPULS' formål at være inspirerende - være IMPULS-giver om du vil - til det arbejde, du er gået ind til som ledelsesmedlem.

IMPULS er altså et blad, som gennem sine artikler m.v. skal prøve at gøre dit arbejde i ledelsen lettere, men - for der er et men - hvorfor ikke også prøve på at gøre vort arbejde med at være inspirerende lettere ved at fremkomme med forslag og ideer til, hvad bladet skal indeholde, for netop dine tanker og ideer kan måske være med til at gøre andres arbejde i ledelsen lettere, **ALTSÅ HOLD DIG IKKE TILBAGE**, send os et par ord, eller tag telefonen og ring til redaktøren tlf. (08) 18 13 67 efter kl. 18.00.

Næste nummer af IMPULS udkommer 1. oktober 1979, og indlæg/artikler hertil bedes være redaktionen i hænde senest lørdag den 25. august 1979.

NÅR EGENE KNOPPEs,

Oluf Ring
(F.M. 652)

Når egne knoppes,
og granerne duppes,
og skræpperne kante den støvede vej,
når frøen fortæller,
mens guldregnen hælder
sig over syrenen i hviskende leg,
da dages, da kommer
den danske skærsommer, -
farvel og på gensyn, du liflige maj!

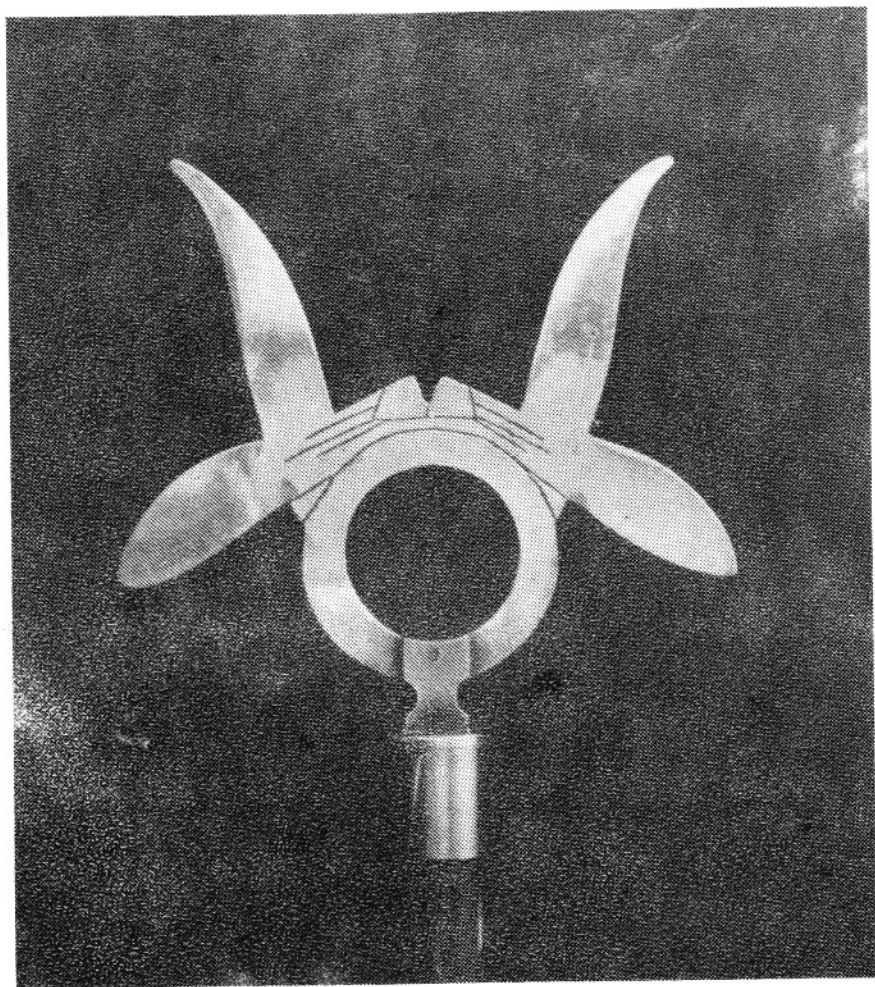
Når rugen alt bølger,
og kornblomsten dølger
sin blå lille kyse bag gitter af strå,
når føllene tumle
mens køerne gumle,
og viben sig soler med ungerne små,
da dages, da kommer,
den danske skærsommer,
og derom alt fløjter den nattergal grå.

Når skoven har skygge,
og bien gør lykke,
og bøgen har mørknet sit lyseste blad,
når roser udspringe
blandt torne, som stinge,
lig luende elskov af truende had,
da dages, da kommer
den danske skærsommer,
den er der, og gør selv den tungeste glad.

O fly ej for snarlig,
men bring os lidt varlig
fra nætterne lyse til tusmørkets stund!
Vi vented så længe
på blommede enge,
på duften fra rosernes svulmende mund, -
men bedst som du kommer,
du favre skærsommer,
så hastigt du flyr som et drømmerigt blund!

Chr. Richardt.

SYMBOLET

Ovenfor ses en af de tre Heroldstave, som befinder sig i Aalborg-gildernes Gildeborg.

Den har Baden-Powell-tegnet eller Rover-tegnet, som det også kaldes. Som symbol bygger dette tegn på fuldkommenhedens symbol.

EVIGHEDENS CIRKEL, ingen begyndelse, ingen ende samt vor jord.

STYRKENS HORN, der er kraftens tegn, der stræber opad.

LIVETS NØGLE, (morbærtræets vingede frø) som tegn på det, der skal vokse og udvikle sig, samtidig med, at det spredes.